

Η Αννέτα και η συγνώμη

Όσο κι αν χτυπούσε ο ήλιος τα

παραθυρόφυλλα η Αννέτα δεν σηκώνονταν για να του ανοίξει.

Τον άκουγε που γρατζουνούσε με τις αχτίδες του τα ερμητικά κλειστά παντζούρια, να βρει μια χαραμάδα, να τρυπώσει στο δωμάτιο. Άδικος κόπος όμως. Εκείνη είχε φροντίσει γι αυτό.

Αμπαρωμένη μέσα σε τούτο το δωμάτιο, μέρες τώρα, ζει και ανασαίνει από το φως της νύχτας που φωτίζει απαλά τον Εσταυρωμένο. Εκεί στα δεξιά της. Καρφωμένο στον τοίχο. Σαν τον Χριστό.

Λιγοστό το φως που βγαίνει από την μικρή λάμπα. Λιγοστό και το κουράγιο της για να σηκωθεί από το κρεβάτι.

Πάνε δυο μέρες τώρα που έχει να πάει στη δουλειά της. Οι συνάδελφοι ανησυχούν. Στέλνουν μηνύματα, της τηλεφωνούν.

Η Αννέτα έχει καταφέρει να χτίσει απόρθητο κάστρο γύρω της. Προσπαθεί να μαζέψει τα κομμάτια της. Δεν είναι εύκολο. Έγιναν τόσα πολλά. Πόσα να αντέξει.. Η Αννέτα είναι η μεγαλύτερη κόρη του Σταύρου και της Σοφίας. ([περισσότερα...](#))